
Opakowania płytek ceramicznych w opinii niektórych mogłyby równie dobrze być opisane hieroglifami. Dlaczego? Bo są tak samo komunikatywne, jak pismo starożytnych Egipcjan. BIII, klasa ścieralności z parametrem PEI, R11, UGL czy GL to dla przeciętnego użytkownika, który chce po prostu kupić płytki, system bliżej niezidentyfikowanych znaków. Podpowiadamy, jak czytać oznaczenia na opakowaniach płytek by przez pomyłkę zamiast na taras nie kupić płytek ściennych do łazienki.

Pierwszym, bardzo istotnym symbolem, z którym możemy spotkać się na opakowaniu jest klasa ścieralności, która stanowi najważniejszy czynnik w doborze płytek. Im większe natężenie ruchu przewidujemy w konkretnym pomieszczeniu, na przykład w holu, tym wyższą klasę ścieralności powinna mieć płytka tam przeznaczona. – Precyzyjne oznaczenie odporności na ścieranie umożliwia parametr liczby obrotów przy parametrze PEI. Liczba obrotów ściśle odzwierciedla odporność na ścieranie i umożliwia optymalny dobór płytek pod kątem docelowego miejsca ich stosowania – mówi Marcin Balicki, ekspert firmy Kuchinox. PEI posiada wartości liczone od 1. Płytki o parametrze PEI wynoszącym 1 nadają się zwykle na ściany, z „dwójką” do pomieszczeń o minimalnym natężeniu ruchu, 3 – nadają się idealnie do pomieszczeń, w których chodzi się w obuwiu miękkim (łazienki, sypialnie, kuchnie), a z parametrem równym 4 do holu mieszkania lub budynku użyteczności publicznej o małym natężeniu ruchu.

Płytki podzielone są na grupy w zależności od metody produkcji i nasiąkliwości wodnej. Znakomita większość oferty to płytki z grupy B (prasowane na sucho). Dodatkowo grupa ta podzielona jest na podgrupy w zależności od nasiąkliwości wodnej (E), która determinuje obszar zastosowania płytki. Na opakowaniach można więc spotkać następujące oznaczenia:

- BIa – płytki gresowe do zastosowania na zewnątrz i do wewnątrz ($E \leq 0,5\%$)
- BIb – płytki podłogowe do wewnątrz i na zewnątrz oraz klinkier ($0,5\% < E \leq 3\%$)
- BIIa – płytki podłogowe do wewnątrz ($3\% < E \leq 6\%$)
- BIIb – płytki podłogowe do wewnątrz ($6\% < E \leq 10\%$)
- BIII – płytki ścienne do wewnątrz ($E > 10\%$)

Bardzo istotnym parametrem spotykanym na opakowaniu płytek jest antypoślizgowość, oznaczana jako „R” (R9, R10, R11). Bardzo często decyduje o niej charakter struktury i powierzchni płytki. Im wyższa liczba przy parametrze „R” tym lepsze właściwości przeciypoślizgowe, ale też trudniejsze utrzymanie w czystości i czyszczenie. Płytki o wysokiej klasie antypoślizgowości najlepiej stosować w miejscach gdzie istnieje podwyższone ryzyko poślizgu się np. na schodach i w strefach wejściowych.

Na opakowaniu płytek zawarta jest też wyjątkowo istotna informacja dotycząca technologii wykonania płytki UGL lub GL. Pierwsza oznacza płytki nieszkliwione (unglazed), druga - płytki szkliwione (glazed). Płytki gresowe oznaczane symbolem UGL są jednorodne na całej grubości, zazwyczaj nie posiadają żadnej dekoracji ani wzorów i cechują się bardzo dobrymi parametrami wytrzymałościowymi. Płytki szkliwione posiadają powierzchnię pokrytą warstwą barwnego szkliwa, które nadaje im właściwości estetycznych (kolor, połysk, dekoracja, odcienie itp.). Ich parametry techniczne są niższe niż płytek nieszkliwionych, tylko w zasadzie gresy szkliwione mogą się wytrzymałością równać z płytkami oznaczanymi symbolem UGL.

Znając te podstawowe oznaczenia na opakowaniach płytek nie sposób popełnić błędu, wybierając ceramiczne parkiety i ściany do mieszkań. Poza parametrami technologicznymi – ostatnia rada – zwracajmy uwagę na kaliber grupy płytek. Kaliber, zwany też wymiarem produkcyjnym, to rzeczywista wielkość płytki, która trafia w ręce klienta. Wybierajmy więc te opakowania, które oznaczone są identycznym kalibrem – podsumowuje Marcin Balicki z Kuchinox.

Kuchinox